

שאלה 4

א

טענה 1. אם לגרף G יש פירוק בירקוף, אז G מאוזן.

הגדרות (בקצרה)

- יהי $G = (V, E)$ גרף דו־חלקי עם משקולות חיוביות $w(e) > 0$ על הקשתות.
- שידוך מושלם M הוא קבוצה של קשתות כך שכל קודקוד צמוד בדיוק לקשת אחת ב־ M .
- פירוק בירקוף של G הוא:

– שידוכים מושלמים M_1, \dots, M_k ,

– מקדמים $\alpha_1, \dots, \alpha_k > 0$,

כך שלכל קשת $e \in E$:

$$w(e) = \sum_{t:e \in M_t} \alpha_t.$$

- גרף משוקלל נקרא מאוזן אם קיים קבוע c כך שלכל קודקוד v :

$$\sum_{e \ni v} w(e) = c.$$

הוכחה

נניח של־ G יש פירוק בירקוף:

$$w(e) = \sum_{t:e \in M_t} \alpha_t \quad \text{לכל } e \in E,$$

כאשר כל M_t הוא שידוך מושלם.

ניקח קודקוד כלשהו $v \in V$. נבחן את סכום המשקולות של הקשתות הצמודות ל־ v :

$$S(v) := \sum_{e \ni v} w(e).$$

נכניס את פירוק המשקולות:

$$S(v) = \sum_{e \ni v} \left(\sum_{t:e \in M_t} \alpha_t \right).$$

נחליף סדרי סכימה:

$$S(v) = \sum_{t=1}^k \alpha_t \cdot (v \text{ הצמודות ל- } M_t \text{ מספר הקשתות ב- } M_t).$$

כעת נשתמש בתכונה המרכזית של שידוך מושלם:

- בכל שידוך מושלם M_t , כל קודקוד מופיע בדיוק בקשת אחת. לכן, לכל t ולכל קודקוד v :

$$1 = \text{מספר הקשתות ב- } M_t \text{ הצמודות ל- } v$$

ומכאן:

$$S(v) = \sum_{t=1}^k \alpha_t \cdot 1 = \sum_{t=1}^k \alpha_t.$$

האגף הימני אינו תלוי ב- v . לכן לכל קודקוד v :

$$\sum_{e \ni v} w(e) = \sum_{t=1}^k \alpha_t =: c,$$

אותו קבוע c לכל הקודקודים. לכן G מאוזן.

ב

טענה 2. כל הגרלה שהיא ללא-קנאה לכתחילה היא גם פרופורציונלית לכתחילה.

הגדרות רלוונטיות

נסמן X – הגרלה על חלוקות (השמות) של החפצים בין השחקנים.

- X_i – הסל ששחקן i מקבל (משתנה מקרי).
- $v_i(\cdot)$ – פונקציית הערך של שחקן i .

הגדרות:

- **ללא-קנאה לכתחילה:** לכל שני שחקנים i, j ,

$$E[v_i(X_i)] \geq E[v_i(X_j)].$$

- **פרופורציונלית לכתחילה:** לכל שחקן i ,

$$E[v_i(X_i)] \geq \frac{1}{n} v_i(\text{All}),$$

כאשר $v_i(\text{All})$ הוא הערך ששחקן i מייחס לכל החפצים יחד.

נוכיח: אם X ללא-קנאה לכתחילה $\Rightarrow X$ פרופורציונלית לכתחילה.

הוכחה

נקבע שחקן כלשהו i .

מ"ללא־קנאה לכתחילה" נקבל שלכל j :

$$E[v_i(X_i)] \geq E[v_i(X_j)].$$

נסכום את האי־שוויון הזה על פני כל $j = 1, \dots, n$:

$$\sum_{j=1}^n E[v_i(X_i)] \geq \sum_{j=1}^n E[v_i(X_j)].$$

האגף השמאלי:

$$\sum_{j=1}^n E[v_i(X_i)] = n \cdot E[v_i(X_i)].$$

באגף הימני נשתמש בליניאריות התוחלת:

$$\sum_{j=1}^n E[v_i(X_j)] = E \left[\sum_{j=1}^n v_i(X_j) \right].$$

כעת נסתכל על תוצאה קונקרטית אחת של ההגרלה. בכל תוצאה כזאת, החלוקה (X_1, \dots, X_n) מחלקת את כל החפצים בין השחקנים (מחיצה של כל החפצים), ולכן:

$$\sum_{j=1}^n v_i(X_j) = v_i(\text{All}).$$

זה נכון בכל תוצאה של ההגרלה, ולכן זה משתנה מקרי קבוע; לכן:

$$E \left[\sum_{j=1}^n v_i(X_j) \right] = v_i(\text{All}).$$

נקבל:

$$n \cdot E[v_i(X_i)] \geq v_i(\text{All}).$$

נחלק ב־ n :

$$E[v_i(X_i)] \geq \frac{1}{n} v_i(\text{All}).$$

קיבלנו את תנאי הפרופורציונליות לכתחילה עבור השחקן i . מכיוון ש- i היה שרירותי, הטענה נכונה לכל השחקנים. לכן כל הגרלה שהיא ללא־קנאה לכתחילה היא בהכרח גם פרופורציונלית לכתחילה.

ג

נתונה חלוקה דטרמיניסטית
 $X = (X_1, \dots, X_n)$ של כל החפצים בין n שחקנים.
 לכל שחקן i מגדירים את "הגרלת ההחלפה" כך:

- מגדילים שחקן $i \neq j$ באופן אחיד מבין $n - 1$ השחקנים האחרים;
 - השחקן i מקבל את הסל X_j .
- צריך להוכיח:

החלוקה X היא פרופורציונלית
 אם ורק אם כל שחקן i מעדיף את הסל שלו X_i על פני הגרלת ההחלפה שלו.

כלומר, עבור כל i :

$$v_i(X_i) \geq E[\text{swap}_i].$$

1. תנאי הפרופורציונליות

בחלוקה דטרמיניסטית, פרופורציונליות עבור שחקן i פירושה:

$$v_i(X_i) \geq \frac{1}{n} v_i(\text{All}),$$

נסמן בקיצור $V_i^{\text{all}} := v_i(\text{All})$
 אז התנאי הוא:

$$v_i(X_i) \geq \frac{1}{n} V_i^{\text{all}}. \quad (\text{P})$$

2. תוחלת הערך של הגרלת ההחלפה

נתמקד בשחקן קבוע i .
 בהגרלת ההחלפה:

- כל $i \neq j$ נבחר בהסתברות $\frac{1}{n-1}$,
- ואז i מקבל את הסל X_j .

לכן התוחלת של הערך עבור i היא:

$$E[\text{swap}_i] = \frac{1}{n-1} \sum_{j \neq i} v_i(X_j).$$

מכיוון שהסלים X_1, \dots, X_n מהווים חלוקה של כל החפצים, מתקיים עבור i :

$$\sum_{j=1}^n v_i(X_j) = V_i^{\text{all}}.$$

לכן:

$$\sum_{j \neq i} v_i(X_j) = V_i^{\text{all}} - v_i(X_i),$$

ומכאן:

$$E[\text{swap}_i] = \frac{1}{n-1} (V_i^{\text{all}} - v_i(X_i)). \quad (\text{S})$$

"השחקן i מעדיף את הסל שלו על פני הגרלת-ההחלפה" פירושו:

$$v_i(X_i) \geq E[\text{swap}_i] = \frac{1}{n-1} (V_i^{\text{all}} - v_i(X_i)). \quad (\text{SWAP})$$

3. שקילות: (SWAP) \Leftrightarrow (P) עבור כל שחקן

(\Rightarrow) אם החלוקה פרופורציונלית \Rightarrow השחקן מעדיף את הסל שלו
נניח ש- X פרופורציונלית עבור i , כלומר:

$$v_i(X_i) \geq \frac{1}{n} V_i^{\text{all}}.$$

נכפיל ב- n :

$$n v_i(X_i) \geq V_i^{\text{all}}.$$

נעביר אגפים:

$$(n-1) v_i(X_i) \geq V_i^{\text{all}} - v_i(X_i).$$

כעת נחלק ב- $n-1 > 0$:

$$v_i(X_i) \geq \frac{1}{n-1} (V_i^{\text{all}} - v_i(X_i)).$$

אבל לפי (S), אגף ימין הוא בדיוק $E[\text{swap}_i]$. לכן:

$$v_i(X_i) \geq E[\text{swap}_i],$$

כלומר השחקן i מעדיף את הסל שלו על פני הגרלת-ההחלפה.

(\Leftarrow) אם השחקן מעדיף את הסל שלו \Rightarrow החלוקה פרופורציונלית
נניח כעת שלשחקן i עדיף הסל שלו:

$$v_i(X_i) \geq \frac{1}{n-1} (V_i^{\text{all}} - v_i(X_i)).$$

נכפיל ב- $n-1$:

$$(n-1) v_i(X_i) \geq V_i^{\text{all}} - v_i(X_i).$$

נעביר אגפים:

$$n v_i(X_i) \geq V_i^{\text{all}}.$$

נחלק ב- n :

$$v_i(X_i) \geq \frac{1}{n} V_i^{\text{all}}.$$

זהו בדיוק תנאי הפרופורציונליות (P) עבור השחקן i .

4. סיכום

הראינו שלכל שחקן i :

i מעדיף את X_i על הגרלת־ההחלפה שלו $\iff X$ פרופורציונלית עבור i

לכן, החלוקה X היא פרופורציונלית (לכל השחקנים)
אם ורק אם כל שחקן מעדיף את הסל שלו על פני הגרלת־ההחלפה.

